

TAM TAM

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

DUBEN 1993

20. ROČNÍK (1992/93)

ČÍSLO 3 (116)

BOXER TO NEZAPLATÍ
SKAUTSKÁ MAMINKA
HOVORY POD KLOBOUKEM
PRVNÍ HLÍDKA
TICHÝ DON
JAK SJÍŽDĚT DRAVOU ŘEKU
OHEŇ (3)
SBORNÍK PŘEDNÁŠEK
I DLOUHÉ BIDLO BY SI OD-
PLIVLO
TAMTAMOVÉ POKŘIKY
SKAUTSKÁ JMÉNA
THE DAILY QUATSCH
RAZÍTKA HAVRANŮ
SKAUTSKÉ VÍNO
MASTODONT BEMBEK
BAHENNÍ BITVA
20 LET ODDÍLU SV. JIŘÍ
CELOROČNÍ PROGRAM
DOPISOVÁNÍ
POZDRAVOVNA
RECENZE
PÍSNÍČKA

Ve vlastní věci:

BOXER TO NEZAPLATÍ

V záhlaví časopisu jsme uváděli, že TAM-TAM je čtvrtletníkem českých a slovenských skautů v zahraničí. Po rozbití Československa odpadlíky, o kterých si každý myslíme své, jsme přemýšleli, zda máme tento text změnit na "časopis českých", či "česko-moravsko-slezských skautů". Dospěli jsme k názoru, že zůstaneme při starém. Vždyť TAMTAM byl, je a bude i nadále otevřen všem slovenským bratrům a sestrám, kteří cítí potřebu něco skautského napsat.

ČESKOU REPUBLIKU

První junáčkou obálkou České republiky zaslal Bonzo z Prahy.

A ježto nejsme směšní, do hysterie samovybičování nacionalisté s komplexy méněcennosti, jak často vidíme za novou východní hranicí naší staré vlasti, nehodláme ani měnit název registrace u švýcarského Svazu a zůstáváme Československým skautem ve Švýcarsku. Všechno by to stálo zbytečné peníze za nové doplnění papíry a razítka. A ty nám soudruh boxer jistě nedá.

Se slovenskými skauty a skautkami nás spojuje skautské bratrství, jež je mnohem silnější, pevnější a trvanlivější, než dočasně následky řádění po moci šilejících rádobypolitiků. Ti záhy odcházejí a mizí v propadlišti dějin. Skauting přetrvává! REDAKCE

Koncern O.K.O. nezahlél ani v zimě. Výsledky neskonale píše se dají bez ostychu vidět!

S K A U T S K Á M A M I N K A

Apertní odznáček se jistě stane šlágreem trhu. Podle návrhu jistého Geniálního Myslitele nakreslil Danš a dovyřešoval Bujón. Velmi vítaný dárek k blížícímu se Svátku matek!!!

I LOVE SCOUTING. Mezinárodně vhodný odznak na ples i na lov.

I ♥ SCOUTING

V čajovně koncernu se požívá, že bude vydán i odznak pro Havrany z Havlíčkova Brodu. Nechme se /mile/ překvapit.

Odznaky koncernu O.K.O. prodává na Západo Old Kiwi. Na Východě populární Pilulka z Náchoda. Neváhejte se vetřít do její přízně!

POZDRAV OD GRANTA Z BRATISLAVY

ZPOVÍDÁME EVŽENA ŠTAFLA - KÁJE Z HAVLÍČKOVA BRODU

Hovory pod kloboukem

70letého bratra KÁJE z Havlíčkova Brodu nemusíme dlouho představovat. Svou obětavou skautskou činností je známý až až. Proto se za ním vypravil náš spolupracovník ROLF.

Jaké vlastně bylo tvé celoživotní skautování, Káji?

Jsem dlouholetým výchovným skautským pracovníkem. Má nejradostnější práce byla v přímém vedení dětí na sklonku první republiky.

Ilegální junácká práce za války pro mne znamenala zatčení gestapem a uvěznění. Léta 1945-1949 byla poznamenaná nejvyšší aktivitou. Absolvoval jsem Lesní školu, byl jsem současně vůdcem oddílu, vůdcem střediska a nakonec i zástupcem okresového velitele. Na vojně jsem ještě založil smíšený oddíl v Želivě. Po zániku Junáka jsem "za odměnu" byl hládn totalitní mocí. Údobí 1968 až 1970 bylo nadšenou renesancí skautingu. Působil jsem jako výchovný zpravodaj okresní rady a vedl i Lesní školu. Totalitní moc po opětovém zrušení Junáka nezapomněla pronásledovat nejen mne, ale i celou rodinu... V současné době je jistým handicapem můj již pokročilý věk. Budě mi brzy sedmádesát. Přesto ale cítím povinnost i chuť ještě Junáka nějak prospívat.

Jsi členem historické komise. Co tam vlastně děláte?

Úkolem naší historické komise Junáka je zodpovědně zhodnotit problematiku let 1968-1970 a vyelovit konečný posudek, který má být všemi respektován. Další, stálý úkol, je shromažďovat materiály a dokumenty o Československém skautingu, zřídít z nich ústřední muzeum a studovnu. Kromě

toho se snažíme o získávání různých skautských časopisů. Též opatřujeme skautské knihy a přičemž o nich recenze. Práce se i na vydání spisů Dr. Plajnera. První díl už je v tisku.

Jaká byla spolupráce s doktorem Plajnerem za dob totality?

Tehdejší náčelník Plajner mě po roce 1970 vybídl ke spolupráci při psaní svých "Pamětí". Téměř ve všech dílech jsem v titulu uváděn jako jeden z autorů fotodokumentace. Poslední díl "Prádninové tábory skauta Jiřtha Wolkera" nemocný bratr Plajner dal ke zpracování mně. Všechny díly "Pamětí" jsou uloženy v Památníku psemnictví. O vydání některých děl se uvažuje. Ten poslední díl možná není tak podstatný...

Co ti vadí v našem současném skautingu?

Osočování mnohých bývalých pracovníků, namyšlenost a touha po kariéře u některých.

Co bys Junáku přál do budoucna?

Přeji co nejvíce nadšených obětavých vůdů a vůdkyň, co nejvíce vzdělaných trvalých pracovníků Junáka. A aby nám do toho už nikdo nestrkal prsty!

Jménem TAMTAMU ti, Káji, děkuji za rozhovor.

Rozmlouval ROLF

PŘÍŠTĚ: Káj, sběratel odznaků!!!

PRVNÍ HLÍDKA

**PRVNÍ HLÍDKA! HRŮZA HRŮZOUČÍ, NA
KTEROU VZPOMÍNÁME I PO DESETELETÍ-
TÍOH A JEJÍŽ ÚDĚSNOST NA NÁS I V
KMETSKÉM VĚKU PŮSOBÍ STÁLE JEŠTĚ
VÍCE NEŽ POSLEDNÍ ZVÝŠENÍ CEN.
PRVNÍ HLÍDKA! DĚS A BĚS !!!**

Nováčci Péta a Pavel měli dnes svou první hlídku. Když na ni nastupovali, byla již tma. Jen několik hvězdiček pomrkávalo mezi korunami stromů, které obklopovaly tábor protivínských vláček. Chlapcům moc do hovorů nebylo. Rozhlíželi se po okolí, kde všechno mělo najednou úplně jinou podobu než ve dne. A také tajemné zvuky, které vycházely z borového lesa a mísily se s koncertem žab z Mlýnského rybníka, vytvářely zvláštní kulisu, jíž oba hoši ještě neznali.

DAREBÁK HLAVSA

A snad to byla právě tato atmosféra, která způsobila, že Pétovi se najednou velice živě vybavilo hrůzostrašné vyprávění zástupce vůdce smečky Feryho u posledního táborového ohně:

„Před mnoha lety v nedalekém mlýně žil mlynář Hlavsa. Nebyl to dobrý člověk. Sidil, kde se jen dalo. Sedlákům, kterým mlel obilí, nevracel dobrou míru mouky a když se neseměle ozvali, byl na ně ještě hrubý.“

Mlynář si takto nepoctivě nahospodařil velký majetek, ale spokojen nebyl. Hádky se sedláky a domkáři neustávaly. Hlavsa začal být ještě zloetnější a svou špatnou náladu si vyléval na své chase. Ta začala mlýn opouštět, až zbyl zlý mlynář ve svém stavení zcela sám.

Vše skončilo nakonec tragicky. Jednoho podzimního větrného dne se Hlavsa oběsil na dubu na hrázi

rybníka. Vesničané mlynáře pochováli, ale nikdo ho nelitoval. Od těch dob se vypráví, že duch zlého mlynáře nenašel klidu a bloudí po okolí...”

/Poznámka Old Kiwiho: Z kádrového posudku soudruha Hlavsy vyplývá, že byl vyvrhelem lidské společnosti. Kdyby se byl narodil o sto let později, jistě by rozmnožil zhovadilé řady PSVB, lidomilicionářů a členů likvidační komise Junáka./

ČMELÁKOVY SVALNATÉ ŘEČI

Když se Péta dostal ve svých vzpomínkách až na konec Feryho vyprávění, rozhlédl se kolem sebe a měl podobné nepříjemné pocity, jako před několika dny u táborů. A nebyl tehdy žádnou výjimkou. Všichni seděli zaraženě a ticho v táborovém kruhu rušilo jen praskání hořících polen.

Jedna výjimka se přece ale našla: Čmelák. Byl to on, kdo se začal vyohloubat, jak a Hlavsovým duchem zatočí, jak ho přelstí a vůbec vedl svalnaté řeči.

Když Fery dovyprávěl svůj příběh, nikoho nenapadlo, že by mohl mít pokračování. A přece.

Za dva dny, ráno, příběhla ke stanu vůdce tábora Vládi hlídka a vzrušeně oznamovala, že něco visí na stožáru. A opravdu - na samé špičce se cosi bělalo. Přednět byl rychle stažen a všichni okamžitě poznali Čmelákovu bílou čepici. Byl na ní připíchnut složený lístek, na němž rozehvělé stařecké písmo hlásalo: "Byl jsem zde! Nezatracuj mlynářské řemeslo!"

Přečtení zprávy opět znamenalo vzrušení v celém táboře. Padlo mnoho otázek, ale odpověď na tu hlavní - kdo lístek psal a vyvěsil na stožár - nikdo neznal...

MRKAJÍCÍ MRTVOLA

Náhle byl Péta ze svého přemýšlení vyrušen přibližujícími se

PRVNÍ HLÍDKA

kroky. Rozhlédl se a uviděl Feryho, který stejně jako každý večer obcházel tábor, aby se ještě před ulehnutím přesvědčil, že je vše v pořádku. Tentokrát jeho rychlý krok zamířil přímo k hlídce.

"Zdá se mi, že jsem tady zahlédl nějaké stíny," sdělil chlapcům, "měli bychom to tu pořádně prohlédnout. Člověk nikdy neví..."

Všichni tři se vydali společně na cestu z tábora, která se ztrácela ve tmě borového lesíka.

"Tady leží nějaká mrtvola!" vyděšeně zvolal Fery a ukazoval rukou před sebe.

Vlčáci se zarazili, ale po chvíli si Péta dodal odvahy a přistoupil bliž. Pozorně si za svitu baterky prohlédl ležící postavu a potom vzrušeně vykřikl: "Fery, není mrtvý! On mrká!!!" V tom okamžiku se nehybná postava zvedla a uháněla do tmy. Na místě zůstalo ležet jen pádlo z táborového skladu.

Noční ticho prořízl rázný hlas bdící hlídky: "Co tady děláš? To je náš tábor. Koukej odtud rychle mazat!"

VLČE V PYTLI

Tu se z druhé strany tábora přifítil druhý vetřelec s pytle. Uchopil Pétu, vrazil ho do pytle a uháněl s ním do lesa. Malé vlče se srdnatě bránilo. Jeho paže byly kolem těla jako dva větrníky, ale útočník byl silnější. Po chvíli jen Pětovy tlumené výkřiky prozrazovaly směr únosceva hanebného úprku. Za touto dvojicí se neohroženě pustil Pavel s výkřikem: "Fustíš ho!"

Je až podivem, kde se v tom malém chlápce vzala taková odvaha, jež po chvíli přinesla ovoce. Péta byl osvobozen. Dvojice se za malý okamžik vrátila do tábora a pelášila ke kuchyni, kde se

pohyboval další nezvaný návštěvník. V mžiku byli na jeho zádech, poválili ho na zem a měl co dělat, aby se mu podařilo obě vlčata setřást a uprchnout.

Teprve nyní napadlo Pétu dojít vzbudit vedení tábora. To však již bylo vzhůru a s nemalou radostí sledovalo statečně počínání svých malých světečků.

VRÁTÍM SE, ČMELÁKU!

Udýchaně a roztreseným hlasem začali oba hoši překotně líčit, co právě prožili, když se přes rybník ozval hlas jako hrom: "Ještě se pro tebe, Čmeláku, vrátím! Já jsem Hlavea. Cha-cha-chááá!!!" Působilo to opravdu hrozné a těm, kteří nespali, naskočila husí kůže.

Druhý den ráno nebralo vyprávění konce. Celý tábor byl vzhůru již před rozsvíčkou a ze stanů se ozývalo překotné líčení čerstvých prožitků.

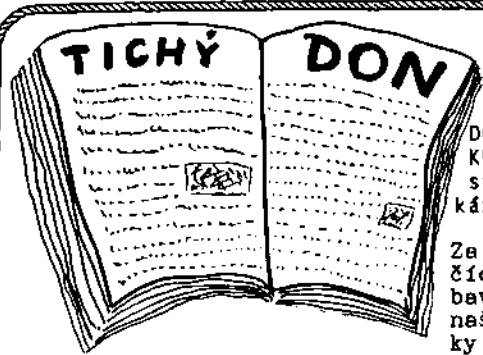
Při ranním nástupu vůdci tábora uvedli vše na správnou míru. Samozřejmě, že celý příběh s Hlaveou byl vymyšlen a noční přepad tábora byl dílem několika skautů z Českých Budějovic, kteří byli daleko ubytováni.

Pavel i Péta sklidili za svou neohroženost nejen pochvalu vůdce tábora, nýbrž i zasloužené uznání celého osazenstva.

Takové nováčky může protivínským vlčatům každý jen závidět!

/Podle vyprávění Vládi Čížka, vůdce protivínských vlčat, napsal ROBIN/.

● **Nové kovové odznaky našich zahraničních skautů (20. výročí časopisu Tamtam, letní tábor Václava ve Švýcarsku a další) si můžete objednat u sestry Pilulky. Adresa: Miluše Havlová, 1. máje 174, Běloves, 547 01, Náchod. Vyžádejte si ceník.**

V průběhu let TAMTAM několi-
krát čtenáře informoval - na-
posledy ve 109. čísle - že Old
Kiwi pracuje na monologii TICHÝ
DON ANEB MANŽELKA NEPUŠTILA DONA
KE SLOVU, ve které bohatě čerpá ze
svých životních zkušeností. Na u-
kázku zveřejňujeme epištolu č. 327.

Za roztomilého cvrkotu božích pta-
čích tvorečků a oplzlého hulákání
bavorských ranních opilců vůkol
našeho kempinkového hrnízdečka Lés-
ky a Porozumění přistupují ke
mnou již dříve prostřenému stolu. Všemohoucí Láska v podobě rozjá-
sané zářícího sluněčka slibuje celodenní zaslíbenou pohodu. "Buď
milý, záslužný a obětavý!", hlásí poselství jednoho jeho hřejivého
paprsku. "Chraň se nestoudné pýchy a nekonání skutků dobrých!",
zašvelel paprsek druhý. I zvedl jsem hlavu polohříšnou k nebi.
"Mlask!" To byl paprskoušek třetí, který mě políbil.

Jat rozmarem vlídných kosmických sil jsem byl unesen do Blaha. Do
Rozkoše, již si nesmím sobecky vychutnat pouze já sám. Do Blaže-
nosti, o kterou se musím podělit s bytostí milovanou... Pootočím
proto kebuli k našemu rozkošnému brlohu. Hle! Bůh času již vykonal
své trapné poslání. Za zvuků libé a podměňující verhanní hudby,
již neslyším ušima, nýbrž vnímám svou citlivou Duší, v záři štěstí
všech dobrých Srdcí, v náhlém závanu vonného věnku se vyvalila ven
K. Bytost neučesaná a rozjívěná.

Naplněn dary Všemohoucná, Lásky, Pokory a Dobrotы věčně usuzují,
že K. tohoto rozjařeného rána budu v náručí vůkol vlécti a utěšo-
vat její rozkošné a nicotné rozmary seč síly postačí.

Proto se snažím K. řádně osladit kařčo. Po první lžici K. vece:
"Ještě trochu!"

Odsypávám míle z připravené druhé lžičky cukr a K. hbitě poručí:
"Celou!" Naplním a sypu jí tedy do nápoje druhou plnou lžičku sla-
didle. V okamžiku, kdy se lžička téměř vyprazdňuje, K. řekne: "Ne
všehno!"

Sluněčko hřeje stále silněji. Opilci zmlkají a usínají. Ptáčci
zpívají silněji. Teplý věnek stupňuje mé Blaho. Vůkol se rozpro-
stírá pozemský ráj. Vydávám tvář hřejivým paprskům a uzavírám oči.
Má Duše se zaslouženě vznáší k Nekonečnu. Sním...

Tolik tedy ukázka. Za pár propašovaných piv značky Regent se nám po-
dávalo pohnouti k několika oduševnělým větám známého recenzenta AZZ:

*Věhlasný spisovatel při své vrozené skromnosti v biografii nevystu-
puje pod svým pravým jménem, nýbrž se skrývá pod pláštěk pomyslného
Dona. Tato nehrand plachost kulminuje poetickou prózu zmíněného
autora do prostorna. Propůjčuje mu dokonce tápající otáčku Shake-
speara: "Bít /nechat se/, či nebít?" /v sebeobraně/. Imaginární re-
cese přítomna úžasně sublikuje chvat subtilní bytosti. Ba, dokonce
ho umocňuje. Svědčí o tom i skutečnost, že autor nevypisuje Kiwin-
čino jméno, nýbrž v sdstru duševna naznačuje její bytí pouhým - a
sde přímo nardžíme na emociální redlnu duševního odhmotnění - pís-
menem K. X. a tečkou. Nic víc. Jak prostě a přítom genidlní. Tuto
chruchidlní netačnobiosu nacházíme prvně /a snad i naposledy/ u*

Jak sjíždět dravou řeku

Před sjížděním dravých řek pozorně přečtete známou vodáckou příručku Aloise Jiráka "Mezi proudy". Jinak je lepší držet se starých vodních vlků a odpozorovat, jak obretně si počínají i v nejvážnější a nejsvízelnější situaci, jako například při nástupu do tramvaje, při rozdělování oběda a podobně.

Loď přenesíme přes jez jen neradi, když už nám nic jiného nezbyvá. Nejdříve se přenesou zavazadla a postaví se na okraj hráze, aby při nejmenším dotyku spadla do vody. Tím se zamezí nezdravému vysychání, zejména převážných potravin. Loď přeneseme velmi pomalu a opatrně pod jez a tam jí z velké výšky prudce

spustíme na vodu. Je-li pod vodou okované špičaté pilota, pronikne s rachotem do lodí a ta nám pak nemůže nikam uplout.

"Uděláním se" /s lodí/ je cvik, při kterém vodní skaut přechází ze skupenství plynného /vzduchu/ do skupenství kapalného /vody/, aniž si to přál. Ztrácí přitom rovnováhu, dech, klíče, brýle a radost ze života. Naproti tomu získává pozornost ostatní vodácké veřejnosti, přehled o vodních rostlinách a živočiších. Na podzim i rýmu. "Udělat se" je možno kdekoliv a na čemkoliv. Cvik se nejlépe provádí při projíždění propustí a při výstupu z lodí, ale bylo dosaženo znamenitých výsledků i z něho nic na klidné širé hladině.

T I C H Ý D O N

Chapevise. Snad je k ní možné - odborníci se však stále pňou - zařadit i patriádhologii A. Howarda /1810-1873/. A ta arcidlní atribučnost! Laskavé posouzení přenechám čtenářům. Každopádně uauzují, že zmíněná mnohologie velmi obohacuje náš knižní trh a jistě ji najdeme v soukromé knihovně každého úspěšného psychiatra. Prof. Zwöckhäuser

Po sáhodlouhých vyjednáváních a bezpočetných telefonátech se nám podařilo Tichého Dona vydat v kutnohorském nakladatelství Sohn & Syn. Ve Svýcarsku bychom se totiž při nákladu 200 výtisků nedoplátili. Laskaví čtenáři jistě pochopí naše problémy s východním výrobcem, který strany 149-151 vytiskl dvakrát a stránky 163-166 /chyběly/ přikládá jako dotisk. Při těchto všech neštěstích jsme dokázali určit cenu 306stránkové mnohologie na pouhých 9.95 Fr. Objednávky vyřizuje Cookie /adresa administrace/. Neposílejte šeky. Děkujeme.

Tak jako orče doprovází trylkující skřivan v modru nebe, jsou obletování vodní skauti v krvínatých řekách koméry, ovady a jinou pišticí a bzucící zvířenou. Komáři nastupují v sevřených šicích, zatímco ovady útočí každý na vlastní pěst. Jejich společným znakem je, že čekají na příhodný okamžik, kdy kormidelník nemůže pustit ruce z pe-lubních přístrojů nebo když kuchař drží na vratkém ohništi pánev s vejci. Uniknout této pozornosti lze tím, že jdeme pěšky po dně řeky a loď vedeme rukou, nebo tím, že natřeme tělo petrolejem. Páchem se zbavíme nejen komárů, ale i lidské společnosti vůbec. **VORVAN**

Pěkně vánoční dárky se nekupují na poslední chvíli, nýbrž po celý rok. Proto opatřete pro své bližní již nyní světový unikát: **SKAUTSKÝ VÁNOČNÍ**
Prodává Old Kiwi a Pilulka.

ODZNAK!!!

PETR
HÁJEK
/Balů/ :

OHĚŇ

4. Táborový ohně

Tak, už je to tady. Táborový ohně, jednoduše nazývaný táborák. Bez něho není tábor táborem, výprava a přenocování by byla chudá a skautský oddíl nežil, dokud nemá pár táboráků za sebou.

Posvítíme si teď na naše táboráky louč z borového dřeva, abychom nechybovali, až je budeme připravovat, nebo tam budeme hosty.

Tyto naše ohně mají různý ráz a podle toho se u nich chovají naši bratři a sestry i pozvaní hosté. Na ty je potřeba dát pozor. Nevyhazujte je z tábora, když už jsou u vás v čase táboráku, ale pokud tam nejsou skauty, povězte jim aspoň pár slovy, co pro nás ohně znamená. Pokud možno tak předejdete ostudě, při níž se sneše obloukem do hořícího ohně nedopalek cigarety, obryzek z jablka, nebo že se zvedne návštěvník a pobje přiložit, poněvadž se mu zdá, že to nějak špatně těm skautům hoří, nebo že některá dáma vystřelí proti ohni a srozmážděnému oddílu své pozadí v obnošených kalhotách a spítane: "Nějak mě zebe na zádech." A znovu promiňte, to všechno jsem zažil.

I u nejveselejšího a nejuchechtanějšího ohně nesmíme slevit:

- slušné, ne-li slavnostní zapálení
- službu ohnívěc
- uctivost k ohni.

Besední ohně míváme na táboře deanté, nebo skoro deanté, je součástí každé výpravy a přenocování v přírodě. Má ze všech ohňů nejjednodušší pravidla. Nebývá čas stavět pagodu, spokojíme se s prostou pyramidou. Zapalování může obstarat jeden ohnívěc nebo někdo z vedoucích. Proslov nahradí pár volných srdečných slov, zazpíváme si skautskou "Červená se line záře".

Pak se povídá - nejčastěji historky ze skautského života. Lze zařadit také četbu, např. místní pověsti o strašidlech. Vyprávění prokládáme zpěvem, kořeníme vtipy. Dodržujeme základní pravidla úcty k ohni.

Veselý táborák bývá tak jednou, nejvýš dvakrát za táboření. K němu si připraví družiny veselé výstupy, všelijaké legrační hry a soutěže. Doprovázíme zpěvem. Je dobré využít vtipných skautů jako moderátorů programu. Pořádáme jej jediné když bude oddíl sám se sebou. Nejlepší výstupy a nápady si uschováme na jinou příležitost, na ohně a účasti veřejnosti a hostů. O něm bude řeč o kousek dál.

I veselý ohně oddílu musí ale mít svůj řád. Obřadné zapálení může veselost předznamenávat, např. přáním příjemné zábavy, nebo figurami, které představují ohnívěc.

Táborák pro hosty. Sice je tak pojmenován, ale, prosím vás, skauti nejsou opičky. I tenhle ohně, na který zveme své přátele a bratry, je vlastně především pro oddíl. Má ale svá pravidla:

- smíme zařadit jen to, co už se vyzkoušelo a o čem víme, že skutečně lidi pobaví,
- hosty do zábav zatahujeme jen tehdy, když sami chtějí, jinak ať jsou raději diváky.

Takový táborák už nemůže být komedií od počátku do konce. Dbáme na hezké zahájení s obřadným zapálením a zpěvem. Pak může následovat vážnější úvod s krátkým (to podtrhujit) proslovem, a uvítáním hostů. Jestli chtějí hosté říci pár slov, mohou.

Poznámka i pro Tebe: Až Tě pozvou na podobný táborák, můžeš tu pronést také pár slov. Jako skaut použij nejraději formu *pozdravu ohni*. Uvedu příklad: "Zdravím váš ohně, bratři (sestry) z... oddílu junáka v... a přeji vám..."

Pozdravující má právo vstoupit do kruhu ohnívěců, při úvodních slovech vztahuje ruku se skautským pozdravem k plamenům ohně.

Řízení programu pak je nejlépe předat osvědčenému oddílovému moderátorovi.

Jště jedna rada na závěr: Zbytečné program neprotahujte, hodinka či půl druhé zcela stačí. I tady platí známé: v nejlépeším přestat.

Propagační táborový ohně častěji chystá celé středisko. Pro oddíl je to velice náročná práce.

Takový táborák musí mít všechno dokonale:

1. Příkladné obřadní zapálení.
2. Proslov o našich ideálech - krátký a výstižný, aby přítomná veřejnost pochopila a nezačala se nudit.
3. Pestrý program z vyzkoušených písní, výstupů a zábav proložený ukázkami ze skautské praxe, které lze předvádět i u ohně (např. lasování, gymnastika, ukázky ranních cvičení, uzlování, primitivní rozdělování ohně, perfektní obvazová technika).

Celý program musí mít spád a nesmí být příliš dlouhý. Ať raději nechá některé otázky návštěvníků nezodpovězené - přijdou zas.

Zvláštní typy ohňů, u nichž se zastavíme nejdéle, a to pro jejich cenu ve skautské výchově.

1. Slibový táborový ohně
2. Ohně sv. Jiří
3. Ohně Tří orlích per
4. Roverský slavnostní slib
5. Ohně - spíš ohníčky - pro vybraný a uzavřený kruh bratří (sester).

Slibový ohně je velikou slavností oddílu a měl by se stát vyvrcholem nováčkovské stezky pro slibující a k tomu ještě svátkem pro oddíl.

Je velice dobré, když má oddíl "své" místočko, kam se chodí skládat slib. Ať je hodně romantické, aby se tam každý rád a po celý život vracel.

Slavnostnost okamžiků slibu není ani ve výšce hranice, ani ve spolykaných kilometrech k romantickému místu, ale v zážitku z tohoto večera.

PETR

HÁJEK

/Balů/:

OHĚŇ

Must být dobrá příprava - jednak myšlenek, jednak místa pro táborák a materiál.

Vůdce: Před slibem během týdne pohovoří mezi čtyřma očima se všemi, kdo chtějí slibovat a mají ukončenu zkoušku. Ukáže jim hodnoty zákona, zjistí, jak podle něho již začali žít.

Na oddílové schůzce nebo při jiné příležitosti vyzve všechny ke slibové obnově, tj. zamyslení nad plněním slibu. Pozve si k rozhovoru bratry, o nichž ví, že začali bloudit na své stezce.

Zástupci: Obstarají všechno ostatní - zajistí odznaky, státní vlajku, Základy skautingu, přípravu místa, určení ohnivčů.

Rádčové družin: Připraví nováčky pro rozhovor s vůdcem. Předpokládáme, že jej sami zažili a dovedou vysvětlit, na co se jich vůdce bude ptát.

Všichni: Dají do vzorného pořádku své kroje a seznámí se s pořadem slibového večera (sraz, zpěsob přesunu, hodina předpokládaného návratu atd.).

Zásady pro slibový ohně:

1. Ať je celý slavnostní - nepatří sem žádné scénky, vystupy, anekdoty.

2. Vytvořme slavnostní náladu, např. (tm, že poslední úsek cesty jde oddíl v naprostém mlčení. Ve vyspělejším oddíle lze před tímto indiánským pochodem předést nějakou myšlenku pro zamyslení.

3. Ať je na místě vše nachystáno, aby se nezdržovalo zahájení a navození nálada se nezvrtila.

4. Ať není slibový ohně příliš dlouhý.

Příklady slibových táboráků: Nelze dát předpis. Každý oddíl má své zvyklosti, které jsou součástí jeho tradice. Ta se má cílit. Proto zde uvedené příklady jsou jenom možnostmi jak postupovat.

1. způsob: Oddíl je shromážděn v kruhu, v tichosti se jednoduchým způsobem zažehne ohně, zpíváme: "Červená se line záře". Teprve když se ohně rozhořel, přichází ke svému místu v kruhu vůdce oddílu. Nese s sebou složenou státní vlajku přes ruku, v ruce Svojskovy Základy skautingu. Doprovází jej strážce oddílové vlajky a vlajkou oddílu. Cestou vůdce osloví jeho zástupce: "Bratře vůdce, jsou mezi námi noví bratři, kteří by rádi složili slib skautské věrnosti. Byli vždycky dobrými kamarády a složili všechny potřebné zkoušky. Přijmi, prosím, jejich slib."

Vůdce požádá rádce družin, aby mu slibové junáky představili. Každý rádce stručně poví o každém (kdy přišel do oddílu, kdy skončil nováčkovskou, jaká byla jeho docházka, v čem vynikl).

Potom vůdce nebo jiný obfadaň (někdo ze zástupců, duchovní rádce střediska, pozvaný činovník) promluví o významu slibu - nejlépe na téma: skautem jednou a navždy. Dobře působí i uvedení příkladů naplnění zákona a slibu skauty minulostí, ale není dobře tím časově zatížit promluvu. I zde platí, že méně je víc.

Obfadaň pokračuje dialogem vůdce a slibujících:

V: Bratři, slyšeli jste jména uchazečů o slib. Vyzývá vás: Znáte-li někdo skutečnost, která by bránila přijetí jejich slibu, ať to ihned řekne. (Poznámka: Když skutečně někdo vystoupí, musí se krátce poradit oddílová rada a slib buď odmítnout, nebo odložit, nebo odmítnout vznesený názor jako malichernost.)

V: Cítíte se dosti silní, abyste mohli milovat svou vlast..., plnit povinnosti..., duší i tělem být hotovi... Po každé otázce odpovídá každý za sebe: Ano, nebo podobnými slovy.

Potom přistupují jednotlivě ke slibu. S pravici vztýčenou k pozdravu a vztahují ji při prvním bodu ke státní vlajce, při druhém bodu k Základům, při třetím k ramesi jako při pozdravu. Po složení slibu stiskne vůdce levici nového člena a řekne něco na způsob: "Přijímám Tě, bratře, do velké skautské rodiny." Zástupce připíchne na košili slibovou lilii a řekne: "Ať Ti tento slibový odznak stále připomíná Tvůj slib." Družiny po slibu přivítají nové členy svými pokřiky, Všichni zpívají skautskou nebo střediskovou hymnu.

Nedoporučuje se po slibu pokračovat v táboráku veselým programem. Je lépe po slavnosti skončit. Možné by bylo setrvat ve vážné debatě, mohou zde do vyhasnutí ohně setrvat nově slibující a proflít si tak svůj velký večer.

Je hezký zvyk uchovat uhlíky ze slibového ohně jako památku a připomínku v koženém váčku a při slavnostních příležitostech jej nosit na krku.

V zavedeném oddíle je vhodné, aby při slibovém ohni všichni v duchu obnovovali svůj dávnější či čerstvější slib. Je to dobrá příležitost k pálení bleskové kůry s jménem a popisem přestupku proti zákonu, kterého se někdo v oddíle dopustil a svými činny jej napravil.

Slibový ohně může mít spoustu obměn. Je dobře, když se oddíl drží tradice a koná je ve "svém" místě slibů. Je možné slib konat usílenou formou, ale časem to zveřejní. Kdo byl v více táborových ohněch, už předem ví, co kdo řekne a jeho zážitek se tak krátil. Vřele doporučuji vždycky něco změnit. Nejpešestější nabídka je tady u zapalování ohně - o tom bude připomenuta samostatná kapitola. Také ten další průběh je možné změnit. Popovídáme si teď, jak a kdy jsme to zkusili jinak než podle uvedeného vzoru.

/Pokračování příště/

Ekumenická lesní škola uspořádala v návaznosti na své tábory v roce 1990 a 1991 dva dvoudenní skautské semináře, na nichž přednášely významné skautské a pedagogické osobnosti i další odborníci. Velký zájem o tyto přednášky dosvědčuje vysoká účast: prvního semináře se zúčastnilo 125 posluchačů, druhého již 380 frekventantů lesních škol a vedoucích skautských oddílů chlapeckých i dívčích. Mnoho bratří a sester projevilo přání, abychom tyto přednášky vydali tiskem. Stalo se. Sborník si můžete objednat za 28 Kčs na adrese: Jan Havel, Pod lípkami 42, 160 00 Praha 3. /ELŠ/

KVAPKA Z PREŠOVA PRO NÁS VYBÁSNILA TAMTAMOVÉ POKRIKY:

Je ti smutno na duši?
TAMTAM slzy osuší!

Proč si pořád lémeš hlavu?
Redši napiš do TAMTAMU!

Nerozmýšlej a skús hned
jak s TAMTAMOM chutí svet!

Načo s problémom se trápiš?
Do TAMTAMU rýchlo napiš!

JAROSLAV FOGLAR PŘEPADEN

I DLOUHÉ BIDLO BY SI ODPLIVLO

85letý Jaroslav Foglar, který celý svůj život zasvětil mládeži, byl ve svém pražském bytě přepaden dvěma pubertálními blbečky. Vyvrhelové mlátili spisovatelovou hlavou o zem a řvali: "Kde máš peníze?" Dalšímu řádění obou grázlů našťástí zabránil Foglarův soused.

Hradecké noviny k tomu poznamenávají: "Je ironií osudu, že člověk, který celoživotní dílo věnuje pěstování mravních ideálů u mládeže, se nakonec setká s takovým nevďekem. Koho soudit za podobné projevy kriminality mládeže? Zčásti jde o dědictví minulých let, dvaceti i čtyřicetileté 'okno' v kulturnosti chování, i o neúctu k veškerým mravním hodnotám, kterou s sebou nese konzumní způsob života, jenž přepadal naši společnost nepřipravenou. Lhostejnost nás ostatních. Již dlouho se vztyčeným prstem poukazuje na marast, který padá na jedné i chování mnohých z nás. Ale ti se mu jen vysmívají. Je třeba vyhlásit válku, křížácké tažení proti bahnu, které mnozí ze sebe nechťají smývat, protože je pohodlnější se v něm rochnat a stříkat ho kolem sebe po ostatních."

Expres komentuje: "Nad tím by si jistě odplivlo i Dlouhé Bidlo!"

PF 1993

HODNĚ ŠTĚSTÍ, SLOVENSKO!

Ze záplavy vánočenek a novoročenek jsme opět vybrali tu nejoriginálnější. Zaslal nám ji Pep z Prehy.

SKAUTSKÁ JMÉNA

Moji kamaráti sa ma často pýtajú: "A to tam ve skaute má každý svoje meno? A vôbec, ako môžeš také meno dostať?"

A na to ja vždy znova odpovedám, že mené sa dávajú podľa vlastností, výzoru, či nejakého svojho koníčka, alebo zvyku. Človek ho môže dostať aj pri akejkoľvek príležitosti, zážitku a príhody.

"DÍVKA NA KOŠTĚTI": SAXANA

Tomuto milému filmu o bosorkách vďačí za meno sestrička Saxana. Jej osudnou chybou bolo, že si tesne pred táborom dala na vlasy trvalú. A keď sa k tomu priretajú jej aj predtým značne neposedné kučierky... Výsledok nedal na seba dlho čakať. Po buďičku strčil službukonajúci braček hlavu do stanu a uvidel rozospatú sestru driapat sa zo spacáku. A keď sa mu vrátil dar reči, iba zvolal: "Jéjda, celkom ako Saxana!" A keďže to vystihovalo aj jej povahu, hojne zalievané sa ujalo a vyrástlo do takých rozmerov, že dnes si na jej skutočné meno takmer nikto nespomenie.

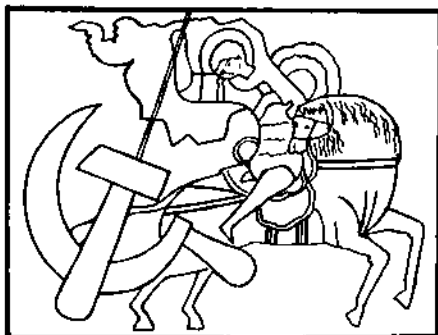
BUMTRI

Na príčine vzniku mien môžu byť aj hry. Minule sme napríklad hrali hru, pri ktorej sa najprv určí číslo od 1 do 10. Trebára 3. Potom hráči zaraďom hovoria čísla od 1 napr. po 100, ale namiesto 3, jeho násobkov povedia: "Bum!". Náš braček si to však nijako nemohol zapametať a tak vždy, keď naňho prišiel rad, v pomykove vykrikol: "Bum! Tri!" A keď sme kóli tomu začínali hru po 12krát, mal náš brat nové meno Bumtri, ktoré sa pekne ujalo a rastie do slávy a krásy

KVAPKA

Mojim krstným otcom je brat Laco z Rožnavy. Prišli sme do Jasova na seminár s anglickými skautmi. Sedeli sme pod drevenou strieškou, hrali na gitare a za bávali sa. Sedela som akurát na

kraji a sklonená nad zápisníkom, takže som si nevšimla, že u-smoklené nám začalo smokliť priamo nad hlavami. Medzi-tým k nám prišiel spomínaný brat Laco a snažil sa vtiesnúť pod strechu. A keďže nás tam bolo už pomerne dosť, zdvihla som hlavu a zareagovala otázkou: "Načom ten shon, varí prší?" Nato sa Laco rozosmial svojím nákazlivým kockastým smiechom a povedal: "Pozri na svoj klobúk. Máš na ňom samé kvapky!" A naozaj, keďže som sedela na kraji, práve polovica môjho klobúka bola suchá a druhá bola samá bodka ako lien-kin chrbát. A Laco ešte dodal: "A keď sa rýchlo neskryješ, budeš samé kvapka aj ty!" A mal pravdu. Keďže mám rada búrku a navyše som trénovala plávanie, stal sa ten dážď mojou svatenou vodou pri krste. KVAPKA

Náš patron Svätý Jiří: boj Dobra proti Zlu. Obrázek jsme převzali z ruského /USA/ skautského listu.

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

Ve dnech 19. a 20. června se švýcarský Uster /Curyšsko/ stane dějištěm 15. skautského Folk festivalu. Pořadatelé očekávají šest tisíc návštěvníků. ■ Ústředí Junáka má rádioramatérskou volací značku OK5 SCT. ■ Junáci z Kostelce nad Orlicí dostali od svého města srubovou osadu s deseti chatami na základně Lom. ■ "Všichni členové naší redakční rady," sděluje Sam z Litoměřic, "jsou nositeli odborky Redaktor. Laťku pro její získání jsem nasadil poměrně vysoko. Kromě všeobecně stanovených podmínek pro odborku jsem určil nutnost aktivního podílu na vydání nejméně deseti čísel našeho časopisu Kondor. Pro kluky to znamená nejméně rok intenzivní práce v redakční radě. Mohu ujistit, že si všichni odborky na pravém rukávu své košile hodně považují. Tito hoši se těší i uznání ostatních členů oddílu, protože jejich práci v redakci prezentujeme jako významnou a prospěšnou činnost pro oddíl." ■ Ve 113. čísle jsme uvedli, že dobrotivý Jestřáb nechal vyrobit a daroval časopisu Čin kovové odznaky v domnění, že pražská redakce si jejich prodejem finančně pomůže. Jenže v Činu se rozhodli jinak. Odznaky neprodávají, nýbrž udělují je jako vyznamenání nejblížeším spolupracovníkům. Jako první obdržela tento odznak tamtamová hvězda Ida ze Starého Plzeňce. ■ Patrně nejvyšší řezbovaný totem - 12 metrů vysoký - vlastní středisko v Ledči nad Sázavou. ■ 15. a 16. května se bude ve Vídni konat 12. světové setkání skautů-spřatelů. ■ O nechtěné obveselení čtenářů se postaral měsíčník Tremp, který v listopadovém čísle zveřejnil zcela vážně míněné zábavnosti z per "gigantů" zahraničního skautingu Koutného a Kozáka. ■ Formičku ve tvaru skautské lilie pro vykrajování těsta vánočního cukroví vlastnoručně zhotovili a Kiwince věnovali Robin s chatí Blážíou z Protivína. ■ Viking z Prahy nám oznámil, že Jar. Foglar obdržel první výroční

Všesvazový umělec Danš a Linopižl Středa z města piva o dlouhých zimních večerech nezeháleli. Představujeme rozkošná razítka, která umně zhotovili pro 6. oddíl Havranů z Havlíčkova Brodu.

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

cenu nadace J. A. Komenského PANGEA za "úsilí o nápravu věcí lidských". ■ Minule jsme se podívovali nad "skautskou velmocí" Mongolskem, které vydalo dva aršíky se skautskými známkami. Obyvatelé jurt neusnuli na vavřínech a už tu jsou dva nové aršíky. Jsou věnovány 18. světovému Jamboree 1995 (I) v Nizozemí. Tím se bezskautské Mongolsko stalo prvním státem světa, jenž v rekordním časovém předstihu oslavuje Jamboree. Snad se brzy dočkáme i mongolských známek s dalšími roztodivnými náměty typu "150 let skautského oddílu na panorkové základně v Gobi". ■ Řadu dobrodružných knih a zpěvníčků k táborákům prodává nakladatelství Tramp, K lesu 8/65, 713 00 Ostrava-Heřmanice. ■ Potřebujete levně zhotovit rukávové nášivky, či oddílové nebo střediskové vlajky? Kontaktní adresa: Ivan Lang, Stránského 46, 412 01 Litoměřice. ■ Spálenopoříčtí skauti a skautky (Plzeňsko) se starají o ptactvo. Loni pro ně ochránáři přírody uspořádali soutěž ve stavění budek pro ptáky. Komu jich zahrázilo nejvíce v budkách, které rozvěsil, ten byl odměněn. Zvítězil Toulavej. ■ Pepova novoročenka (viz 10. stranu) se zalíbila nejen nám. Okouzčila i Jestřába, jenž hbitě nechal zhotovit dle tohoto námětu sto kovových odznaků. Západní zbohatlíci mohou odznak objednat u Jestřába. Východní sběratelé napíšou Janu Kulišovi, Šrobárova 21, 130 00 Praha 3. ■ Skautky a skauti ze střediska Střela ve Stěžerách (Hradec Králové) navštívili před vánocemi uprchlický tábor v Bělé pod Bezdězem. Nepřijeli tam s holými rukama, nýbrž čtyřmi auty s přívěsy, které byly přeplněny dárky pro děti bez domova. Byl to výsledek velké sbírky hraček, kterou Stěžerští uspořádali. ■ Windyho skvělý časopis s komickými názvem ZIPSSZ (Zprávy a informace pro sběratelé skautských známek) přestal vycházet. V kuloárech se šušká, že v dubnu vznikne časopis nový. Najdou v něm počteníčko sběratelé skautských známek, odzna-

Pfadi Uster Greifensee
1991

Švýcarští skauti ze střediska Uster/Greifensee dostali před dvěma roky zajímavý nápad. Kupují ročně u význačné vinařské firmy v kantonu Wallis 50 lahví vína, které o vánocích věnují činovníkům pod stromeček. A aby to byl opravdu "skautský" dárek, lepší Usterští na lahve své vlastní nálepky. Kdo má o tuto kuriozitu zájem /o nálepku, ne o plnou flanděru/, může napsat Old Kiwimu.

CHRAŇ ZVÍŘÁTKA

I OPICE JSOU LIDI

LEONID KONG

navštívili před vánocemi uprchlický tábor v Bělé pod Bezdězem. Nepřijeli tam s holými rukama, nýbrž čtyřmi auty s přívěsy, které byly přeplněny dárky pro děti bez domova. Byl to výsledek velké sbírky hraček, kterou Stěžerští uspořádali. ■ Windyho skvělý časopis s komickými názvem ZIPSSZ (Zprávy a informace pro sběratelé skautských známek) přestal vycházet. V kuloárech se šušká, že v dubnu vznikne časopis nový. Najdou v něm počteníčko sběratelé skautských známek, odzna-

THE DAILY QUATSCH

ků, pohlednic, razítek atd. • Náš plzeňský grafoman Wicher byl při autonehodě praštěn videem do hlavy, což vysvětluje jeho absenci na stránkách tohoto vydání. • Junácká edice vydala historickou knihu R. Plajnera "Úsvit českého junáctví". • Děkujeme Rolfovi z Havlíčkova Brodu za pravidelné zasílání kopií článků o skautech z různých českých novin. Při počítání známek, které za předražené poštovné pro TAMTAM promrhá, se nám ježí plešky. • "Zdejší lidé jsou stále podivnější", píše Miky z Jilemnice. "Některí rodiče - hlavně ti mladší - vůbec nechápuou smysl skautingu. Chtějí, aby jejich dítě 'zbytečně nevyhazovalo peníze' za kroj, příspěvky apod. a pošlou je raději na jaden ze všelijakých podnikových pionýráků, které jsou dotované a tím levnější, než naše junácké. Dítě tam tři týdny procumí na video a nic se nenaučí". • Mariášové skautské karty prodává Andreas Brunner, Tägerackerstr. 37, CH-8610 Uster. • Čeští skauti ztrácejí klubovny a tábořiště, neboť vlastníci objektů a pozemků často požadují nájemné, které může uhradit málokterý oddíl nebo středisko. • TAMTAM neprochází jazykovou úpravou. • Howgh!

TÁBOROVÉ DOPLŇKY

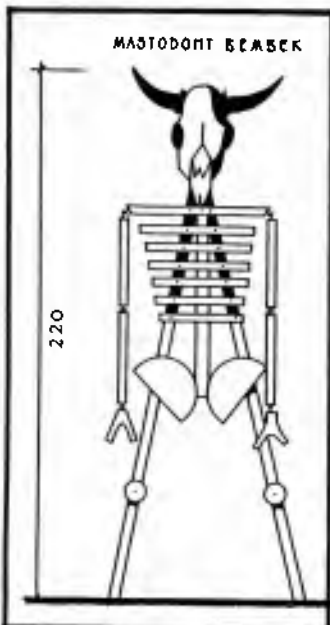
Na každém táboře se najde výtečník, kterého skoro nic nebaví. Stále by jen odpočíval nebo se zašival, aby nemusel nic dělat a když už je nějaká činnost nevyhnutelná, tak většinou stojí, kouká do prázdná a jen klátí rukama. Rozhodli jsme se takovým budižkničím postavít pomník.

Na jatkách jsme si opatřili hlavu vola i s rohy. Tělo jsme vytvořili ze dřeva /viz nákres/. Ruce v ramenních, loketních i zápěstních kloubech jsou volně spojeny háčky s kroužky a celá kostra je postavena v mírném předklonu, takže se její přední hnáty mohou opravdu při sebemenším závanu větru klátit. Kdosi začal našemu výtvaru říkat "Táborový bíbec", ale nakonec jsme se shodli na "MASTODONTOVI BAMBEKOVI", neboť toto jméno je svou primitivností a zástalostí přílehlavější.

Bambek byl odstrašujícím příkladem prázdného, tupého nicnedělání. Pravým opakem ruchu, zájmu, dychtivosti, rozhodnosti, kterými má být naplněn celý tábor.

Mastodont Bambek se nám prakticky osvědčil. I když se přes jeho odstrašující přítomnost přece jen našel někdo, kdo ho nedbal a svou nečinností ho chtěl napodobit, musel si na určitou dobu stoupnout vedle svého "vzoru" a držet se za ruku se svým miláčkem. Nejhorším trestem bylo vyfotografování provinilce u tohoto táborového pranýře s Bambekovým pařátem ovinutým kolem ramen.

/Zpracováno podle příručky "Táborové doplňky"/

BAHENNÍ BITVA SKALNÍHO BRATŘSTVA

Jsme dvě holky a tři kluci. Společně jsme založili roverskou družinu Skalní bratřstvo. A pak nadešel náš první, 14denní tábor.

Vydali jsme se vlakem do Sušice, kde začala mokrá část našeho tábora. Hodlali jsme totiž pokořit divé vody řeky Otavy.

Ztráty na životech byly nulové, ale zato bilance věcných škod! Byly utopeny: stanové tyče a kolíky, prádelní šňura, dva páry bot a jedna bota Škrblíkova. V lodích přibýlo pár dírek a vidličkou byla propíchnuta matrace.

Historickou událostí tábora byla slavná Velké bahenní bitva. Začala téměř nevině. Nejprve jsme se - dřepíce na bobku v bahýnku - vraceli do útlého dětství. Culík a já jsme budovaly koupaliště, ve kterém jsme hodlaly pěstovat vodoměrky. V tomto krásném a ušlechtilém konání nám bránili kluci, kteří nám ve zdech neustále vyvrstávali tajné východy, což - jak jistě uznáte - byl dosti pádný důvod k vyhlášení nemilosrdné války.

Strategický plán byl velice jednoduchý. Bahno je co? Mazlavé. A proto se co? Dobře lepší. Proto je používáme k čemu? K trefení nepřítelů. A tak došlo k zuřivě a nelítostně bahenní bitvě.

Ve druhé - suchozemské - části tábora došlo ke vzpouře. Vrchní velitel Marco trochu zlobil a tak po jeho slovech "Uklidte to tu!", jsme počkali na jeho odchod a bleskurychle jsme vyklidili celý tábor. Ještě nikdy v životě jsem neviděla tak rychle sbalené tábořiště! Napsali jsme Marcovi dopis s přibližným popisem místa, kde se budeme nalézat, udělali mu šipku a odešli. Marco nás nalezl kupodivu brzy. I on nám napsal dopis s azimutem a situace se obrátila. Tentokrát jsme hledali Marca my.

A nyní ještě něco o jídle aneb čím jsme si na táboře kazili ža-

ludky. Snad nejčastěji jsme konzumovali paštiky, na které se ke konci už nemohl nikdo eni podívat. K obědu nebyl výjimkou okurkový guláš s holubinkami /jen těmi jedlími/. Rovněž velice chutná byla polévka, do které se nacpalo všechno možné jedlé, co bylo právě po ruce. Byla výborná! Jedinou její vadou bylo, že se jí půlka před slintajícími strážníky často vylila do trávy. Zakručely naše hladové žaludky! Zlatým hřebem byla kalorická bomba z ovesných vloček. Dle zkušeností s naší mocnou konzumací jídla se jí udělal plný kotel. Po třech lžících se ale každý rád vzdával své porce ve prospěch mravenců.

Největším nálezem tábora byla "fazolka". Tak jsme říkali zrezivělé části vojenské miny. Přivezli jsme ji jako dar Baghyrovi, který tyto starožitnosti sbírá.

Nejkrásnějším místem, kde jsme

strávili poslední tři dny tábora, byla loučka uprostřed lesů u řeky Křemelné. Tady jsme se také pokoušeli rýžovat zlato, neboť Marco chytila zlatá horečka. Jediné, co jsme ale vyrýžovali, byla dobrá nálada a krásné vzpomínky. To je někdy více než valoun zlata!

Nikdy nezapomeneme na těch 14 dnů plných kamarádství a nových zážitků, na sborové vodácké "Ahoj!", kterým nás všude zdravili, na líně plynoucí Otavu i divokou Křemelnu, která nám díky spoustě kamenů vždycky zpívala ukolébavky na dobrou noc, na hvězdnatě teplé noce pod širákem, na táboráky s kytarou a na překrásnou šumavskou přírodu, která se nám vryla hluboko do srdcí.

VLADKA /Starý Plzeňec/

Tauta kyla ne savo ginkly jęga, o savo žmoniy charakteriu.

Baden Powell

Slavíme, dnes slavíme

pochodová písnička

Hudba: Karel Veselý
Slova: Karel Kukal -
Cookie .

Marcia-Svizně 5/4 ①

tutti-instrumental

1./ Sla - ví - me dnes sla - ví - me..... li - dem prav - du
2./ Sla - ví - me dnes sla - ví - me..... co - pak ? To vám

řít' to u - mí - me..... jí - ti vpřed a se ne - bát.....
rá - di po - ví - me : Dva - cet ro - ků TAN - TA - NU.....

roz - dat srd - ce a mít rád..... Ne - ví - me my ne - ví -
a co má - me v pro - gra - mu.....? Ješ - tě dal - ších dva - cet

me kaž - dé zlo - bě se u - brá - ní - me , z ži - vo - ta chcem
let..... zá - no - bo - vat ce - lý skaut - ský svět do - ma i v za -

ne - co mít..... vi - dět ko - lem šťast - né li - di mu - sí kaž - dý
hra - ni - cí..... no - vin - ka - mi - ať to fi - cí - re - cep - ty , pís -

po - cho - pit - ne - být smut - ný ve - se - lit se a do - bře se mít..... !
nič - ka - mi - a le - gra - ci, hú - dan - ku - mi i vzpo - mín - ka - mi..... !

Jó - jó tak je to na svě - tě ne - u - stá - lé hád - ky.... lež má no - hy

krát - ký ko - mu se chce zpát - ky ? Až to jed - nou do - cá - že - me

jít spo - leč - nou ces - tou , o - sud vez - mem do ru - ky na

ze - mi bu - de ráj ... (rit.) ...

D.S. al fine

Zahuhlejte si náš nový song na táboře!

O rok starší Tamtam gratuluje !

20 let oddílu Sv. Jiří v Mnichově (přehled o založení a činnosti oddílu)

Na začátku sedmdesátých let studoval v Pullachu u Mnichova jezuitský klerik Petr Kolář, který založil při České katolické misií v Mnichově skautskou družinu. Po jeho odchodu z Pullachu se tato družina rozpadla, protože nebylo nikoho, kdo by v práci s dětmi pokračoval. Svou činnost obnovila kolem r.1973, kdy přišel do Mnichova salesián P. Jiří Kopic, který se ujal oživení skautské činnosti při České katolické misií - mimo hlavní povinnosti, řádem mu určené.

Zprvu to byla malá družina asi o osmi dětech. Scházeli se jednou za čtrnáct dní při misií v garáži, upravené na klubovnu. Činnost byla publikována a v r.1975 byly pozvány na schůzku české rodiny. Poté se stav zvýšil asi na 15 dětí. Garáž už nestačila, tak se oddíl přestěhoval do učňovského domova Salesianum, kde se schází dodnes. Tam má k dispozici klubovnu, hřiště, tělocvičnu a krytý bazén. Děti jsou roztroušeny po celém Mnichově, takže je potíží s dopravou. Rodiče musí světlušky a vlčata na schůzky přivážet, některé až ze vzdálenosti 60 km.

V lednu 1976 se sešel Msgr Karel Fořt, feditel České katolické misie, sám velký skaut, absolvent Lesní školy a dlouholetý rover, dále Martin Hauser, vůdce Oddílu bratří Čapků a P. Jiří Kopic, duchovní vůdce mládeže při České misií v Mnichově a projednali zapojení svých oddílů do Českého a slovenského skautingu v exilu. Dále se dohodli, že naváží styk s Deutsche Pfadfinderschaft St.Georg (SPSG) diecéze Mnichov-Freising a projednají možnost přistoupení (podle mezinárodních stanov nemůže existovat samostatné exilové skautské hnutí). Začlenění obou oddílů do hostitelské organizace se stane v souladu s pokyny Evropské rady Českého a slovenského skautingu v exilu.

Schůzka s diecézním vedoucím DPSG Franzem Merkle a okrskovým vedoucím Franzem Nerzerem se uskutečnila 28.1.1976. Bylo dohodnuto, že oba české oddíly budou registrovány u DPSG Mnichov jako jedno středisko pod jménem Svojsik. Oddíly pak poneseu názvy "Bratří Čapků" (vůdce br.Hauser) a "Svatý Jiří" (vůdce br.P.Kopic). Vůdcem střediska bude br. Hauser a kurátem br. P. Kopic. DPSG zaručil autonomii těchto oddílů a respektování tradic, struktury a organizace Českého a slovenského skautingu.+)

V Oddíle sv.Jiří se ustavily smečka vlčat - Orlové, roj světlušek - Datlové, družina skautů - Bobři a skautek - Vlaškovky. Toto rozdělení existuje dodnes a každá družina má samozřejmě svoji družinovou vlajku.

Členové oddílu se v r.1977 a 1980 zúčastnili letních stanových táborů spolu s Oddílem bratří Čapků. V r.1979 a 1980 měl oddíl vlastní stanové tábory. Do té doby se vystřídali v oddíle jako činovníci br.Luděk Tesaf - Tříska, br. Vlastimil Molik - Šakal a br.Petr Rektorič-Plíšek.

Oddíl jezdí pravidelně od r.1975 na zimní lyžařský tábor a svatodušní prázdniny do Českého domu pro mládež Velehrad ve Sv.Martině v Jižním Tyrolsku. Tím jsou členové, nebo alespoň jejich většina, každý rok 5 týdnů pohromadě. Vzhledem k tomu, že bydlí roztroušeně, je to výhodné k lepšímu osobnímu poznání a navázání bližších kontaktů. Skauti oddílu se zúčastňují Exiloree nebo Camporee, které pořádají američtí skauti v Evropě.

V r.1982 byl P. Kopic přeložen z Mnichova do řečeného domu ve Sv.Martině. Protože není nikoho, kdo by oddíl převzal, dojíždí P.Kopic každý měsíc na schůzky do Mnichova. Členové oddílu jezdí na všechny prázdniny do Sv.Martina.

Oddíl vydává od r.1980 vlastní časopis Oddílový zpravodaj. Činnost oddílu je zachycena na videových a filmových záznamech. Od r.1973 prošlo Oddílem sv. Jiří 193 českých a slovenských chlapců a děvčat.

INZERCE

Z nabídkového listu
zásilkové služby Čtenářů MIRA, pošt.př. 108
Boháčova 861, 149 00 Praha 4
Knihy z nakladatelství a vydavatelství Nová inspirace

K vydání připravujeme :

Karel Kukul /Cookie : DESET KŘÍŽŮ. Svědectví vězně - účastníka ozbrojeného útěku z uranových dolů. Dramatický a vzrušující příběh doprovázený fotografiemi a dobovými dokumenty. Obálka a ilustrace Jan Kristofori. Cena 45,- Kč.

Objednávky v zahraničí v naší administraci. Cena 25,- Fr.

"Poslední pocta"

Vhodný a cenný dárek ke všem příležitostem /

Tento historický památník na československé exulanty, kteří v letech 1948 - 1981 zemřeli v boji za svobodu a demokracii v naší vlasti v cizině, byl sestaven Jožkou Pejskarem, býv. redaktorem Svobodné Evropy. Kniha obsahuje 2 svazky s ca 160 fotografiemi, na nichž každý z nás někoho pozná a rád se dozví podrobnosti z jeho života. Z vydání 1982 a 1986 zbývá doprodej za cenu Fr.90,- (původně Fr.140,- Skauti a skautky, čtenáři Tamtamu, upozorněte rodiče i přátele na tuto vzácnou příležitost.

Zájemci, hlase se písemně do administrace Tamtamu nebo telefonicky u Mámy - 031/911 10 62.

Knihy, pokud zásoba stačí, budou dodány ihned.

"Družina Teplička"

Jirka Pokorný / Ježek zde vypráví o skautování v koncentráku Dvanáctka. Dodá br. Josef Jelínek, Wehnelstr.23 DW 8520 Erlangen za dobrovolný příspěvek na režii.

Významné dny

- 5.4.1901 narodil se br. Rudolf Plajner, náčelník Junáka
- 24.4.1945 poprava 5 skautů, založení mohyly na Ivančenském
- 19.5.1990 IV. Junácký sněm
- 15.6.1914 ustaven spolek "Junák-český skaut"
- 23.6.1987 zemřel br. Rudolf Plajner
- 27.6.1919 I. schůze ÚR Svazu skautů RČS
- 27.6.1931 zahájení Táborů slovanských skautů v Praze

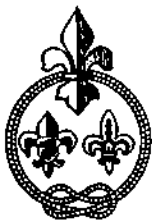
Dopisování

M. Slejšková, Nádražní 59/31, 591 01 Zdár n./Sáz.
s českým skautem v zahraničí

3 skautky z Jaroměje anglicky, německy nebo francouzsky.
Adresa : Anna Kotrčová, Bavlnářská 709, 551 01 Jaroměř.

Tomáš Zima, 12 l., Husova 42, 276 01 Mělník - německy

Verband der Tschechoslowakischen Pfadfinder im Schweizerischen Pfadfinderbund

Československý Skaut ve Švýcarsku

CH-8021 Zürich 1, Postfach 295 Tel. 01/371 62 47

Sestry a bratři,

na naši Oblastní poradní skále byly dohodnuty pro tento rok tyto termíny podniků :

- 19.- 23.5. týden pro činovníky a rovery ve Sv.Martinu v Dolomitech
vede Padre s Evropskou radou
- 29.- 31.5. svatodušní vysokohorský tábor, vede Cookie + Kiwiové
poplatek Fr.30.-
- 19.+ 20.6. víkend, vede Cookie + Kiwiové, polatek Fr.20.-
- 17.7.-7.8. Letní stanový tábor Válenka na Horním Rýnu za účasti skautů
z vlasti. Poplatek Fr.320.-.
Termín může být o týden před- anebo posunut.
- 4.+ 5.9. víkend, vede Cookie + Kiwiové, polatek Fr.20.-
- 11.- 17.10. Podzimní tábor v Čechách. Vede Cookie a spol.
poplatek max. Fr.200,-.

Dříve jsem to dělal tak, že jsem objednal chatu a rozeslal přihlášky. Letos to udělám obráceně : počkám na Vaše přihlášky a pak objednám srub.

Pozor ! Poněvadž na Válenku zveme i skauty z ostatního světa, kde neznáme prázdninové termíny, označte v přihlášce 3 po sobě jdoucí týdny, které odpovídají Vaším prázdninám. Podle toho pak vysadíme definitivní datum letního tábora.

Na Vaše přihlášky a hlavně na shledanou na podnikách se těší

Váš
Cookie

PŘIHLÁŠKA

Jméno	křestní	skautské
Adresa	tel.	nar.

Hlásím se na tyto podniky :

Na letní tábor mně vyhovují tyto 3 po sobě jdoucí týdny :

Podpis táborníka

Podpis rodičů

AZB
8021 Zürich

PP/Journal
CH-8021 Zürich

Pozdravovna

Bratři a sestry 13.klubu OS "KRUH" z Prahy, kteří jste minulý rok prožili osm překrásných dnů na Václavě ve Švýcarsku, tábořisti čs.exilových skautů na Horním Rýně, zamyslete se na těch osm dní, těch krásných dní bratrství a přátelství.

Bratři a sestry, zvláště Vás prosím, vzpomeňte modlitbou na bratra Puštu, kterého si náš PÁN povolal k sobě na tu poslední stezku, na jejíž konci je L Á S K A .

Vlk, Skauting č.5

14 táborníků z mnichovského oddílu Sv.Jiří ze Sv.Martina.
Rolf a jeho šestka Havlíčkův Brod z 1.oddílového velezelení
Vzpomínku z prvního dne České republiky zaslalo více Špendlík z 28.odd.

Vánoční a novoroční přání poslali :
Toomai 22.středisko Junáka ŠÍPKA v Praze

Janglovi z Kanady

Akela, náčelník Slovenského skautingu

Dulí dívčí oddíl LUNA z Loun

Radko z Grenady (přikládá známky)

Logan a Akela vedoucí oddílu ze Všenor

Hubnerovi z Bernu

Šerif Old Scout Club středisko Mělník

Bonzo velký sběratel z Prahy

Pilulka vedoucí náhodského dívčího oddílu

Olda z Prahy, Rolf z Havlíčkova Brodu,

Kápo z Mělníka-Mlázic, Pep z Prahy, Amphora z Luhačovic, Sam z Kvasic.

Štír z Štáhlav, Jeti z Tanvaldu, Vendy z Příbrami, Malinovka a Ros-
tislav /ruští oldskauti/ z New Yorku. Kvapka z Prešova, Sokol z Hodošovic,

Ďáblík z Ostravy, Viking z Prahy, Strunka z Churu, Castor z Nairobi
a Akela Kanady.

KOURENÍ
A ROZDĚLÁVÁNÍ
OHNĚ V LESE
= ZAKAŽENO

TAMTAM - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

Vychází čtvrtletně ve Švýcarsku. Erscheint vierteljährlich in der Schweiz. Redakce / Redaktion: Jiří Čejka (Old Kiwi), Sonnenbergstrasse 98, CH-8610 Uster, Schweiz. Administration / Administration: Verband der tschechoslowakischen Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 295, CH-8021 Zürich 1, Schweiz. Tisk / Druck: Paper Art Cimburek, Zürich. Odpovědný redaktor: Cookie (adresa administrace). Roční předplatné: pouhých 12 sFr. Finanční podpory jsou velmi vítány. Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17/988 Fribourg pro BC 538 30.010771/0. Ve styku s redakcí přiložte zpáteční ofrankovanou obálku. Redakci pište pouze v souvislosti s obsahem časopisu. Předplatné a ostatní záležitosti vyřizuje administrace. Náklad: 300 výtisků.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 20.5.1993

KDO NEČITL TAMTAM - NEŽIL!

REPRINT TAMTAMU V REPUBLICE: Oldřich Němec, Finská 1, 101 00 Praha.